

Scherzando...

: REVISTA : MESAL : CATALANA : MUSICAL : Y : LITERARIA :

: : : Direcció y Administració : : :
: Plassa del Vi, 11, pral. : Girona :

: : : : : Preus de Suscripció : : : : :
2 ptes. anyals : Nombre solt 20 cts.

UN DEUTE DE BARCELONA

El monument a Ricard Wagner

Un dels més grans poetes de la terra, Gabriele d'Annunzio, al relatar en les planes epilògals de la seva meravellosa novel·la *Il Fuoco* la mort de Ricard Wagner ocorreguda a Venècia, comença amb aquestes lapidàries paraules: «Il mondo pareva diminuito di valore.» Realment, en l'indeleble jorn de la mort del diví mestre de Bayreuth, el 13 de febrer de l'any 1883, aquella mort qui posà un parèntesi de silenci en tota Europa, el món degué disminuir de valor, car l'august declinar de l'hèroe en el crepuscle de la Vida, fou com el d'un déu, un déu únic.

El seu esperit, obert als horitzons de l'avenir, era nodrid dels hàlits de la Divinitat. L'or i la porpra de totes les serenes aurores serien la llum més glorificadora per a auriolar apoteòsicamente el ciclòpic geni d'Àlemanya.

Per als devots del veritable Art, el nom de Ricard Wagner té quelcom d'inefable i sagrat, quelcom d'inextingible i rutilant com un astre.

Una audició musical de l'humaníssim *Tristan i Isolda* o de la magnificència mitològica i orquestral de *La Walkyria*, per exemple, poden dotar d'una feconda claror intel·lectual i allunyar de totes les impure-

ses terrenals a les ànimes idònies i dignes de l'elevació i emoció del moment, moment devingut miracle, comparable sols a l'encís de les Simfonies beethovenianes.

Quan se medita en l'excelsitud d'aquest Home rar, talment apar que no més la flor del marbre de Pharos i el cise'll d'August Rodin siguin mereixedors de consagrar-lo i perpetuar-lo!

* * *

Immens Lleó Tolstoï, sublim Frederic Nietzsche, res han pogut les vostres diatribes i els vostres estigmes per a eclipsar les altíssimes concepcions wagnerianes, car no's pod enfonzar una tant potent tasca que està per damunt de tots els odis humans! Teories vaques, febles anatemes, els vostres!

Am ben sòlides raons va escriure l'immortal Leonardo da Vinci la seva frase eterna: «Cosa bella e mortal passa, e non d'arte.» I l'obra artística, en el més noble sentit del vocable, de l'olímpic creador de *L'Anell del Nibelung* duu'l segell del triomf definitiu a través els segles futurs!

I ara, properament, una de les més insòlites grandeses devindrà llum, serà una auria efemèride la seva realització. Se cantarà'l *Parsifal*, resum i coronació de la vasta creació wagneriana. L'ala de l'Esperit Sant, angèlicament, posarà una suau carícia, un batec d'amor, an els cors extasiats en el ritme. I en l'escena final, a l'alçar-se lentament el càlzer en un nimbe

d'iritzacions, resplendirà com un sol de gracia, com una nova i verge aurora sobre l'adormida Humanitat.

*
*
*

Heus-aquí una diada oportuníssima, la del centenari del natalici de Wagner, per a que la dilecta Ciutat de Barcelona, la sumptuosa metròpoli mediterrània, honorés dignament en marbre i en bronze, al Mestre incomparable de la bellesa melòdica.

Barcelona fou la primera de les Ciutats ibèriques on se representaren les prodigioses i evolutives òperes de l'ànima sonora del colós germànic. Barcelona ha sigut una de les ciutats més entusiastes (recordeu els esplèndids cicles de la Tetralogia,) i fóra just, doncs, que, per a gloria de Catalunya, la magna Urb commemorés com a tribut solemne la celebració de la nativitat, monumentant a l'home-déu, a l'El·legit.

Allí va crear se la meritíssima Associació Wagneriana, i esperits tant selectes i d'una tant clara intel·ligència com en Joaquim Pena i en Geroni Zanné, infadigablement, han donat a conèixer els drames lírics del músic poeta en el nostre car i dolç idioma català, i adhuc, fragmentàriament, s'hi ha representada la primera jornada de la Tetralogia am franc èxit.

Lloable labor la de monumentar-lo seria, acreedora dels nostres més fervents i sincers elogis! I que'l monument s'erigís en una de les més amples i lluminoses vies urbanes en marbre blanc i pur, pur i blanc com l'eucarística albor del cigne lohengrini, per a que sota l'atzur litúrgic del nostre cel llatí prengué un més fort relleu l'unciosa i sagrada figura. I que'l circumdassin llorers odorants; i que l'helènica fragància atregués als vianants a orar l'oració més alta davant el qui ha dotat d'una divina expressió l'harmonia universal.

JOSEP THARRATS

Més sobre Teatre

A la nostra campanya respecte la futura marxa del primer Teatre, ha respost la més genuïna representació de l'intel·lectualitat gironina amb uns sentits i fonamentats articles publicats a les pàgines dels periòdics *Patria* i *Revista de Gerona*. Sobre aquest important assumpte, s'ha format un estat d'opinió tant extraordinari, que es aquest el tema de totes les converses que arreu sostenen quantes persones de clar criteri s'interessen per a que'l nostre Teatre, fins avui posat en mans d'arrendataris que cerquen son negoci material, se converteixi en l'avenir en un centre de cultura.

Es unànim la convicció de que'l nostre Ajuntament no déu jamai ni arrendar ni posar a subasta el coliseu, car no creiem hi hagi un sol regidor que girant els ulls enrera no recordi el fracàs que esdevindria definitiu amb aquest procediment, no solament en l'ordre moral, si que també en el material, per quant el Teatre administrat o dirigit per l'Ajuntament seria l'única manera de que actuessin bones companyies repartint se entre les mateixes el lucre que avui resulta l'actiu de la persona que l'explota. Aquesta es la qüestió de fons sancionada per tots els gironins sense que ni una sola veu s'hagi aixecat en defensa de lo contrari.

Avui solament se discuteix la forma en que ha de funcionar. Hi ha qui opina que ha d'esser el Teatre cedit a una entitat artística com l'orquestra del mateix, per exemple; en teoria, es un criteri acceptable que podria donar excelents resultats, mes seria precis avans, que aquesta orquestra baix el punt de vista artistic estiga capacitada i en condicions de poder acceptar compromís de tant important naturalesa, que estigués lo suficient organitzada amb elements quina competència reconeguda sigués una garantia pel mellor èxit de la tasca encomenada, car si no fóra

aixís, pràcticament seria també un fracàs que podria portar greus conseqüències.

Opinen, ademés, alguns, que ha d'esser regit per una comissió autònoma. Sobre això, poca cosa hem de dir per quant siga demanat el Teatre a l'Ajuntament, o bé sigui en aquesta comissió, el resultat té d'esser el mateix. Es igual que l'Ajuntament el cedeixi a les companyies o que sigui aquesta comissió.

Nosaltres creiem que lo més factible seria que l'Ajuntament obrís un concurs artístic a plaç d'any a any, estudiar i donar-lo al concursant que oferís millors condicions artístiques i millor número de representacions, exigir pel compliment de sa promesa un dipòsit que la garantis, no essent precís que'l concursant indiqués els artistes que han de trepitjar el palc escènic, car això es materialment impossible, però sí detallar la mena d'espectacles i allavors i sols d'aquesta manera veuríem convertit el nostre coliseu en un centre cultural que es lo únic que s'ha de desitjar. En l'ordre moral, quedaria resolt el problema, i en quant al material no cal dir lo que guanyaria nostra ciutat per quant es indubtable que'l Teatre obert, representa per la ciutat un ingrés de consideració i un element de vida per molta i molta gent allí colocada. Aquestes consideracions no creiem passin desapercibudes pels nostres regidors i sense que volguem imposar nostre criteri, ens donem per satisfets en donar la pauta exposada sincerament en visites al mellor èxit.

T. SOBREQÜÉS

Concert de l'Orfeó

Novament SCHERZANDO... ha tingut l'atenció de convidar a nostra pobra ploma per a que ressenyessim la solemnitat artística del dia 20, am tota justícia anomenada «Diada Gregoriana».

El convit de SCHERZANDO... ens posa en un veritable compromís: com anem nosaltres a ressenyar una vetllada musical, si de músic no tenim més que la bona voluntat i l'estimació que sent el nostre cor per al diví Art del cleptre i'l pentàgrama?

Que se'ns dispensi, doncs, si'l present article, malgrat el seu objecte, no es «musical»; que se'ns perdoni si, malgrat el fi que'ns proposem de retreure una tarda de fonda cultura artística, no fem un article «doctrinal», sinó que limitant més la nostra tasca, ens cenyim tan sols a traslladar a les «quartilles» les impressions vivés, intenses i sentides que en nosaltres despertaven els cants verament sublims de l'Orfeó de Cassà.

Molt més brillant, si pod donar-se, que quan el primer Concert que en el passat nombre ressenyàrem, era l'aspecte que'l Teatre Principal nostre presentava en la tarda del diumenge dia 20 d'abril. Hi havia una gernació immensa on s'hi agermanaven, lligades pels vincles amorosius de l'Art, totes les classes socials gironines, desmentint una volta més (i Déu fassi que no sigui l'última) l'afirmació de que nostra ciutat no estima la Música, ni sent comoures les fibres més íntimes del seu cor al compàs de melodioses tonades.

Donava gust veure aquella multitud atenta i respectuosa que malgrat l'estar composta dels més heterogenis elements, estava induïda de un únic i comú ideal, l'assadollar-se «materialment» de l'Art, per a copsar tota l'«espiritualitat» i «immaterialitat» de la Bellesa!

Prop les 5 aparegueren en l'escenari els nostres simpàtics orfeonistes presidits per la seva hermosíssima «senyera». L'ovació am que fou acullida la seva presencia aixís com la dels Rnts. García, Rué, Padró i PP. Suñol i Sablayrolles, fou esplèndida continuació de aquella am que'is despedírem entusiasmats, quan el primer concert que'ns donaren el 16 del passat febrer.

Mossèn Rué ens parla també per a presentar-nos, no ja als artistes, amics nostres volguts, sinó als distingits hostes que des de Montserrat i Besalú, els dos palaus gregorians de Catalunya, havien vingut a honorar la nostra festa. Seguidament el P. Suñol comença a donar lectura de la seva notabilíssima conferència sobre «Santetat, bondat de formes i universalitat del cant gregorià», de quina no sabem que admirar més, si'l seu fondo rublert de ciencia conquerida després d'un estudi continuat i

conscient observació dels models de tot el món que conserva l'influència benfactora de l'Església, o la forma admirable, enriquida amb les gales de la dicció i amb la declamació perfecta.

Sobre tot a l'extendre's en l'última part de la seva proposició, glosant el « Ubi charitas », el jove i il·lustre benedictí tingué paragrafs eloqüentíssims que li valgueren una pluja continuada de sorollosos aplaudiments.

L'Orfeó, sota l'experta batuta de mossèn Gabriel i acompanyats a l'harmonium per mossèn Padró, anà interpretant els adequats i hermosíssims exemples que'l P. Suñol descrivia primerament en la seva conferència.

Si quan el primer concert aquell estol de cantaires amb les seves polifonies virils, senzilles, plenes i harmonioses a l'hora, en portaven en ales de la nostra imaginació als sigles de l'exhuberància de l'Art, quan aquest se trobava perfectament enquadrat per aquelles Catedrals superbes, obres monumentals del culte catòlic, aquesta vegada amb les seves canturies homòfones, emprò també virils, també potentes i senzilles i sublimes i corprenedores, desenvol·larèn davant nostres ulls, tot un poema de grandeses per a la Divinitat, de gloria per a l'Institució sagrada que fa vint sigles continua l'obra de Jesucrist, sempre combatuda, emprò també sempre triomfant.

Si tinguéssim que dir quins fóren els exemples que més ens agradaren, perquè fóren els que més graus d'emoció en nosaltres produïren, no tindríem cap inconvenient en assenyalar el doç « Vox in rama », l'expressiu « Popule meus », el senzillíssim « Gloria in excelsis », l'harmonios « In paradisum » i el corprenedor « Ubi charitas », que cloqué la vetllada, coronant-se'l amb una sorollosa ovació.

En l'intermig de la primera a la segona part, el doctor Canadell, delegat especial del senyor Bisbe, oferí, amb un parlament hermosíssim, rublert de patriòtiques i fraternals paraules, la « batuta d'honor » que per subscripció entre tot el clero i seminaristes del Bisbat de Girona, s'havia adquirit per a retre homenatge d'admiraació, carinyo i simpatia al Director de l'« Orfeó Catalunya » que tan alt ha posat el nom de Girona en rescents ocasions.

Am paraules senzilles i sentides contestà mossèn García a tots els sacerdots, agraint l'homenatge que entén no mereix sinó la Verge de les Sagues, la Patrona de Cassà, que amorosament va ajudar-lo en els dies anguniosos de compromís per ell.

No cal dir l'entusiasme amb que fóren re-

butts pel públic amb dos parlaments i l'impressió fonda que la significació de l'acte despertà entre tots els concurrents.

S'acabà l'acte amb el cant de « L'Empordà » de Morera, « Cançó de nois » de Grieg i el potentíssim « Credo » del P. Marcelo, no acabant-se per un moment l'entusiasme de la gernació que omplenava'l Teatre, esclatant amb forts aplaudiments.

En resum: una « Diada gregoriana » amb tota la plena extensió de la paraula; un triomf immens per al cant sagrat; un èxit imponderable per als organitzadors i sobre tot, una jornada més de gloria per al simpàtic Orfeó de Cassà i per son mestre mossèn Gabriel García.

A BURGAS

Festivals wagnerians

Am motiu de complir-se'l dia vintidós del maig actual cent anys que va nàixer aquell home venerat qui's deia i's diu encara i's dirà sempre Ricard Wagner, i per a commemorar honorablement la gloriosa data de la seva naixença, la meritíssima Associació Wagneriana de Barcelona ha organitzat per als dies 18, 22, 27 i 30 de maig i 3 de juny, cinc magnes concerts que's celebraran en l'esplèndid Palau de la Música Catalana, els quals, a jutjar per les obres que s'hi executaran i mercès als elements valiosíssims que ha reunit, prometen revestir el caràcter d'una de les més solemnes manifestacions artístiques que han tingut lloc a la culta capital de Catalunya.

Per a demostrar l'importància dels esmentats festivals, cal consignar solament que hi cooperarà l'incomparable institució choral *Orfeó Català* amb les tres seccions de senyorettes, homes i nois, i amb una orquestra composta de més de cent trenta professors, formant un conjunt d'uns quatre cents executants, baix la direcció de l'eximí mestre alemany Franz Beidler, director del Teatre Wagner de Bayreuth, i dels nos-

tres eminents Lluís Millet i J. Lamote de Grignon.

El selecte repertori de les obres que's donaran en aquests cinc grans festivals es el següent: *Rienzi*, (Obertura i Pregaria de Rienzi); *L'Holandés errant*, (Obertura i Chor de Filadores); *Tannhauser*, (Marxa Triomfal); *Lohengrin*, (Preludi i Salve de nocés); *Tristany i l'olda*, (Mort d'Iso'da); *La Walkyria*, (acte primer, complet); *La Posta dels Déus*, (Relat i mort de Sigfrid i marxa fúnebre); *Els Mestres Cantaires de Nuremberg*, (acte tercer, quadre segon) i les obres simfòniques *Obertura de Faust*, *Idilli de Sigfrid* i *Marxa Imperial*. Ademés s'estrenarà a Barcelona — autoritzat pels hereus de Ricard Wagner — el Festival Sagrat, en tres actes i sis quadres, *Parcival*, el grandíós drama bíblic, executant-se quatre quadres complets i fragments dels altres. De l'acte I se'n donarà'l Preludi, el gran fragment de l'escena del bosc i relat de Gurnemanz del quadre primer, i el segon quadre complet: Escena de la Consagració del Graal am la lamentació d'Amfortes, veu de Titurel, els Cavallers, els Donzells i els Infants. De l'acte II s'executarà'l Preludi i's cantarà'l segon quadre complet: Escenes del jardí encantat; Primera, *Parcival* i les Noies-Flors; segona, *Kundry* i *Parcival*: Final am l'aparició de *Klingsor*. L'acte III se donarà complet: Preludi; Escena del Divendres Sant a la prada; *Gurnemanz* i *Parcival* (quadre primer.) Escenes del temp'e: Chorals dels seguicis d'Amfortes i Titurel, Pregaria de Amfortes. Retorn de *Parcival*. Exaltació del Graal (quadre segon).

Els artistes lírics que cantaran el *Parcival* i els fragments de les altres òperes són la més a'ta garantia del futur èxit. Hi figuren l'insigne i gentilíssima sopran italiana Lina Pasini Vitale, qual record es inoblidable per als qui l'han oïda. Els tenors Francisco Viñas i Joan Raventós; el baríton Innocenci Navarro; els baixos Andreu

Perelló de Segurola i Conrad Giral i altres sis soprans.

Gràcies a l'il·lustre crític i organitzador Joaquim Pena i a l'egregia dama italiana, aquesta vegada podrem sentir cantades en la nostra llengua catalana, plena de dolçura i de virilitat a l'emsemp, i la més hermosa i la més estimada de totes les de la terra per esser la nostra, les obres immortals del Gran Geni alemany.

Veus-aquí les colossals festes musicals que's realitzaran, en breu, a Barcelona, en homenatge a Ricard Wagner.

CORRESPONDENCIA

MADRID. En el saló d'audicions de la casa Alier, ha donat una conferencia'l notable historiador-musicògraf català en J. B. Espadaler. Pocs dies avans, ne donà una altra a l'«Ateneo», constituint am-dues un èxit pel conferenciant.

— El dia 23 del prop-passat més de març, donà un interessant concert en l'Universitat lliure d'El Escorial, el notable «Quartet Renaixement» de Barcelona. Executaren obres de Mozart, Beethoven, P. L. Villalba i les variacions del P. Soler i minuet de Nebra, que ilustrades amb una breu conferencia del P. Villalba, lograren a que l'audició sigués interessant. Els artistes del «Quartet», arrencaren forts aplaudiments per sa admirable tasca.

LA JUNQUERA. La societat coral «Antiguo Eco del Pirineo» organitzà pels dies 10 i 20 d'aquest més dues vetlles musicals en les que hi prengueren part la secció coral, l'infantil i la petita pianista senyoreta Camila Lloret. S'executaren obres corals baix la direcció del mestre Agustí Lloret, cridant poderosament l'atenció la nena pianista que am sols comptar nou anys d'edat, se revelà una excel·lenta executant. Totes les obres executades, foren sorollosament aplaudides —R.

BANYOLES. El notable Quintet de l'«Academia Musical Gerundense» ha donat un concert al local de «La Liga» interpretant obres de Saint Saëns, Wagner i Mendelssohn que fou pels artistes un triomf. Una gran gentada omplenava l'hermós saló àvida d'escoltar les obres dels grans mestres, quina execució fou

per demés cuidada pels professors que componen el Quintet obecte d'aquesta petita ressenya.—RUBAU.

: : : *ESTRANGER* : : :

GÉNOVA. S'ha obert un concurs internacional per a obres musicals de tots els gèneres quins premis seran 300 francs, medalles d'or, plata i recompences d'honor.

El reglament del concurs podrà demanar-se a la casa «Editoria Musicale Genovesca», organitzadora del certamen, carrer Luccoli, 22, Gènova.

TORIN. Se prepara am gran activitat l'organització del XI Congrés de Música Sagrada que ha de celebrar-se en els dies 4 i 5 del pròxim juny. Els temes a tractar són: el cant gregorià, cant figurat, cant popular i religiós, orgue i organistes, escola de cant, propaganda i organització. El P. de Sauti parlarà de l'Associació de Santa Cecília i M. Nasoni del caràcter distintiu de la música sacra.

PARIS. Ha presentat la dimissió del càrrec de mestre d'armonia del Conservatori, M. Ant. Taudant, i el substituirà Mr. Florent Schmitt. En aquest mateix Conservatori, s'ha nomenat per a la càtedra d'orquestra, al director de la «Schola Cantorum» el distingit pedagog, crític musical i eminent compositor Mr. Vicens D'Indy.

NOVES

Causes agenes a la nostra voluntat ens han fet retrassar la publicació d'aquest número. En demanem perdó als nostres llegidors, tot prometent-los no reincidir. És el més de les flors i no serà molt que'ns en neguin una de benivolença.

Novament torna a publicar-se a Barcelona la revista «Música y Músicos» publicació que resulta interessant per als pianistes i per a tots els bons aficionats. Son preu es de 0'25 pessetes cada número i s'ha confiat la corresponsalia per a la província, a la casa Sobrequés & Reig. En son últim número publica la «Pastoral» de l'obra «Arlesienne» del mestre Bizet i no de «Carmen» com equivocadament diu. Aquesta

popular publicació la recomanem als nostres llegidors.

Hem rebut la visita de les revistes musicals «Ecos Musicales» que se publica a Pamplona i «Revista Musical» de Bilbao. Son text es altamente notable i sa presentació molt cuidada. Saludem als nous col·legues i am gust queda'l cambi establert.

La premsa d'aquesta capital, anuncia la vinguda en aquesta ciutat del quartet «Renaixement» per al pròxim més de maig. Res pod dir-se en concret.

El conegut i aplaudit compositor don Anton Segura, acaba de publicar per a cobla les sardanes «Tardor», «Rebrollant» i «Fent Rotllo».

El casino «El Puerto» de Palamós, té contractada per a la propera festa major a l'orquestra «La Principal» de La Bisbal augmentada fins a 18 professors. Aixís mateix el «Casino» de dita població, ha contractat l'orquestra «Filarmonica» de Barcelona que dirigeix nostre bon amic en Cassià Casademont.

Hem tingut el gust d'hostatjar am motiu de l'últim concert de l'«Orfeó Catalunya», als il·lustres gregorianistes i col·laboradors nostres, P. Suñol i P. Maur Sablayrolles. Vivament celebrarem que l'estada a la nostra ciutat, hagi sigut per ells molt agradosa.

Per a informar als nostres lectors del concert que's donà al Cine Gran Vía'l dijous passat, al qual SCHERZANDO... no va esser convidat, sense lamentar-ho emperò, copiem el següent solt d'«El Diluvio», de Barcelona, del 10 de maig corrent:

Se ha dado en el salón del cine Gran Vía una audición de «música i camera» por el Quintet Català, Dalmau, Serra y Sagrera. El público es escaso. La fiesta no ha despertado ningún interés.

El mestre Sebastià Rafart se troba a Lisboa dirigint una notable companyia d'òpera. La premsa d'aquella capital li dedica grans elogis.

Han entrat a formar part de l'orquestra «La Principal» de Palafrugell els coneguts i celebrats professors senyors Julià Soler, Martí Salló i Josep Grivolosa, concertistes de fiscorn, cornet i violí respectivament.

S'ha constituït a Figueres una nova orquestra que s titula « Filarmonica » i n'es director el celebrat professor en Feliu Sans.

El mestre Garreta, acaba de compondre una sardina que estrenarà l'orquestra « La Principal » de La Bisbal en la propera festa de Palamós.

Se dona com a segur que per a les properes festes de Sant Narcís, donarà un concert al Teatre Principal d'aquesta ciutat l'« Orfeó Catalunya ». Ho celebrarem a l'ensemps que augurem un nou èxit a tant notable entitat.

L'orquestra « Art Gironí » que dirigeix el mestre Vidal, té ajustades per a la pròxima temporada un bon nombre de festes majors. Entre aquestes, cal esmentar la de Bada'ona al casino « Apolo » amb un augment d'orquestra fins a vint professors.

La secció coral d'« Unió Republicana », organitz i per al dia primer del pròxim mes de juny una festa musical a benefici dels choristes que componen dita agrupació. Se cantaran variès obres, prene hi part la senyoreta Pilar Cid, alumna de l'« Acadèmia Musical », que cantarà alguns « lieder » de Schubert acompanyats al piano per en Sobrequès.

Ha sortit per a Roma a on hi passarà alguns dies, nostre distingit amic i col·laborador el Rvnt. Joan M.ª Roquet.

Una nova obra del mestre Rué hem sentit executar a la capella per ell dirigida. Es una hermosa « Salve Montserratina » per a chor de nois, orga i quintet de corda i a ternada per un doble chor també amb acompanyament d'orga. Es una composició de melodia fàcil i de traçament harmonitzada sense perdre per un moment son caràcter marcadament religiós.

No havent comparegut el baix L. Perejó de Spino a, que s troba actualment a Amèrica, per a complir el compromís que tenia contret amb l'Associació Wagneriana, de Barcelona, desde'l janer passat, segons document que obra en poder de dita Associació, s'ha encarregat de la part que li corresponia en el « Parcival » el nostre paísà don Conrad Giral.

A proposta del mestre Beidler ha sigut ampliat considerablement el gran fragment del primer quadre de « Parcival » que s'havia anunciat en els programes, i amb tal motiu el públic coneixerà les hermoses pàgines de l'oració ma-

tutina i l'entrada d'Amfortas amb que comença l'obra.

El notable tenor Joan Raventós, que tan brillant cooperació prestarà als propers Festivals Wagnerians, interpretarà ademés de lo que té anunciat en els programes, el magnífic cant de la forja del primer acte de « Sigfrid ».

L'« Orfeó Català » ha creat recentment per a la completa educació musical de la seva secció de nens, una nova classe pràctica, la qual serà dedicada a l'ensenyança de la gimnàstica rítmica, segons el mètode del professor Jaques-Dalcroze. Aquesta classe, la direcció artística de l'« Orfeó Català » l'ha confiada am gran acert al distingit mestre don Joan Llongueras, introductor a Espanya d'aquest notable sistema d'educació pel ritme amb el qual l'« Orfeó Català » completarà notablement l'ensenyança musical primària que gratuïtament dona als seus infants choristes, i més encara havent encarregat la direcció d'aquesta nova classe a l'esmentat mestre Llongueras, els profons coneixements del qual sobre aquesta moderna ciència pedagògica són una garantia dels positius resultats de aquest nou element cultural establert per l'« Orfeó Català » en la seva ensenyança musical.

El periòdic valencià « Las Provincias » dona compte de l'inauguració de les funcions d'opera en aqueil Teatre Principal am la representació de « Lohengrin » de Wagner, i nosaltres ho hem llegit am gust perquè el mestre i la majoria d'artistes són catalans i ho han fet tots d'una manera que arrenca paraules de gran admiració i entusiasme.

Del mestre Lamote en diu que mereix un gran aplaudiment pel respecte, per la fidelitat am que salvà l'obra. Els aires de la mateixa, l'interpretació, fou molt a l'alamanya.

L'hèroe de la vetllada fou en Viñas. Estava en facultats com mai; ses notes vibrants, ben timbrades, sostingudes, amples, dicció puríssima, impecable, tot contribueix a que'l públic li tributi sa admiració d'una manera eloqüenta... Tota la nit escoltà ovacions, però en el darrer acte fóren com mai.

Don Giral, el baix, diu que va fer un rei magestuós i molt en son lloc.

Fa després grans elogis de la Creuet, de la Burchi, i den Viglione-Borghese.

El sempre aplaudit compositor en Joan Pi ha publicat per a orquestra un nou programa

que de segur no desmereixerà pas dels anteriors coneguts. Formen la col·lecció: « Bressol de flors », « La Coupletista », « Son-Soneta », « Patria meva », « Regadora d'or », « La Goya », « Els Aviadors » i « Mis encantos ».

El Quintet de l'« Academia Musical Gernundense » prepara una audició íntima de música clàssica en son hostatge social; donant a conèixer el quartet de corda en sol major de Mozart i el de Beethoven op. 18, núm. 2.

Curiositats

Acaba de realitzar-se una hermosa subasta d'instruments antics perteneixents a l'aficionat Carles Andreoli de Milà. El total de la venda ha ascendit a 112.250 francs, siguent els instruments mellors pagats els següents: un violí de J. B. Guadagnini, 10.780 francs; dos violins Amati, 5.250 francs; un de Gagliano, 2.300; un de Gaglianone 1.575, i varis de Mariani, de Balestrieri, de Laudolp i Visillanone a preus de 1.125 i 1.100 francs per cada instrument.

D'un eminent estatista Mr. Challier, prenem els següents dades que donen una idea aproximada del moviment musical alemany. Se refereixen a la temporada de 1911 a 1912. Durant aquesta temporada, s'han donat en tot l'imperi 2.400 concerts, organitzats per 250 empresaris. S'executaren 12.512 obres: 7.533 d'autors alemanys i 7.773 d'estrangers. Entre'ls últims figuren en primer terme els austríacs — 4.194 obres de 136 compositors — i els francesos — 399 obres de 38 compositors —. Aquests dades, poden posar-se en lletres d'or a l'història de la música alemanya.

PUBLICACIONS REBUDES

Biblioteca Sacro-Musical Santa Cecília.—Madrid. Núm. ros març i abril.

Música Sacro-Hispana.—Bilbao. Any VI, número 4 corresponent al mes d'abril.

Santa Cecília.—Torin. Any XIV, número IX corresponent al mes de març.

Ecos Musicales.—Pamplona. Any I, número 1 corresponent als mesos de gener i febrer.

Revista Musical.—Bilbao.

Musical Emporium.—Barcelona. Any VI, número 53 corresponent al mes de març.

Revista Musical Catalana.—Barcelona. Any X, número 109 corresponent al mes de gener.

Música y Músicos.—Barcelona. Número 23.

BIBLIOGRAFIA

G. Zanibon. Padova.—Volum que conté quatre obretes per a piano sol i s'anomenen « Fughetta a due parti », « Puolo Valtzer », « Risati di Bimbi » i « Incantesimi » Preu, L. 3.

Heus-aquí un recull d'obres de mitjana dificultat que son autor en Guido Palumbo ha sapigut demostrar sos coneixements pianístics. Sense recórrer a rebuscats efectes, domina en aquest recull un deix de melodia elegant i juguetona que'l fa simpàtic i recomenoble.

G. Zanibon. Padova.—Dues Salves Regina a una veu de baix i una veu de tenor. G. Maugeri. Preu, L. 1.

Són aquestes obres escrites conforme a les noves disposicions de l'Església d'un caràcter marcadament seriós i treballades amb sinceritat.

G. Zanibon. Padova.—Quatre obres sacres. G. Maugeri. Preu, L. 1'50.

Es un volum que conté « Sit nom in Domini Benedictum » a dues veus, dos « Tantum Ergo » a una veu i « Ave Verum » a una veu totes elles destreument escrites i de gran utilitat per a les capelles de música.

A. Bertarelli. Milà.—30 preludis per orga o armonium adaptats per l'estudi del piano. Vittorio Norsa. Preu, L. 2'50.

Són aquests petits preludis de fàcil execució demostrant sos autors fondos coneixements contrapuntístics.

A. Bertarelli. Milà.—Missa d Requi em a veus soles. G. Gallignani. Preu, L. 4.

Heus-aquí una composició magistralment treballada i escrita per a chor de soprans, contralts, tenors i baixos. Son autor tracta les veus d'una manera admirable no apartant-se ni un sol moment de la tassa que a cada una de elles correspon.

A. Bertarelli. Milà.—« Missa Solemnis » A. Pesanta, a quatre veus mixtes (S. A. J. B.) i acompanyament d'orga. Preu, L. 2'50.

Encara que en aquesta obra hi predomini el contrapunt i sigui escrita a quatre veus mixtes, no deixa de fer-se recomenoble a moltes capelles, car ella no es pas de molt difícil interpretació i està sadollada de vera inspiració religiosa.